

## ?Quim Crusellas: «Malauradament moltes pel·lícules són desconegudes només per l'origen»

*El director del Festival Nits de cinema oriental destaca que cada vegada hi ha més distribuïdores que volen presentar els seus films a Vic*



Quim Crusellas, director del Festival Nits de cinema oriental, a l'Atlàntida de Vic | Adrià Costa

El **Festival Nits de cinema oriental** (<https://cinemaoriental.com/>) de Vic ha esdevingut un plat típic d'estiu. En la seva 18a edició, torna a **Osona** amb una quarantena de **pel·lícules** repartides en sis dies -fins al 25 de juliol- i amb un grapat d'estrenes.

[noitext]

A **Osona.com** hem entrevistat el seu director **Quim Crusellas** per saber com s'ha adaptat el festival a les noves restriccions, les **estrenes** més destacades o la importància del certamen en la distribució de **films asiàtics**.

**- La Covid persisteix i el Festival Nits resisteix. El certamen torna amb restriccions. Com ho han encarat?**

- El fet que l'any passat fos va ser el primer festival 100% presencial després de la primera onada, l'aplicació de mesures va ser molt estricta. I a la vegada va ser molt participativa. El públic va ser molt conscient i va seguir les normes de seguretat i higiene. Això ens va anar molt bé per poder fer un festival segur i amb totes les condicions semblants de gaudi dels altres anys. Aquest any farem el mateix: hi haurà sabons, mascaretes -també als espais oberts com la Bassa-

separacions, grups bombolla... i també en les activitats paral·leles. Aplicarem les mesures que ja coneixíem. Ho farem amb consciència i molta paciència.

**- Pel que fa a la programació, com ha afectat la finalització d'activitats culturals a dos quarts d'una de la nit?**

- Hem hagut de moure i reestructurar les sessions golfa, les de mitja nit. En el cas de la sessió de divendres a la nit, de terror, s'ha passat al dissabte. Hem hagut de buscar els forats a la graella per encabir aquestes pel·lícules. I la nit del Casino que fèiem de dissabte a diumenge, amb pel·lícules de retrospectiva, ho mourem més enllà del festival. Segurament serà al setembre en una sessió post Nits i també serà una manera de retrobar-nos amb el públic i els aficionats del cinema asiàtic.

***"Cada vegada hi ha més distribuïdores de pel·lícules asiàtiques que volen que la seva es presenti a Vic"***

**- Una de les novetats d'aquesta edició és que es recuperen els dies. Com canvia o fa millorar la programació?**

- L'oferta que ara rep el festival de produccions asiàtiques per programar a la seva secció oficial i d'altres branques és molt gran per sort. Cada vegada més, hem deixat pel·lícules fora. L'any passat vam reduir el certamen perquè era la primera obertura d'un festival de cinema en plena pandèmia. Per demostrar que la cultura era segura havíem de ser una mica curiosos. Vam fer quatre dies de certamen per aplicar les mesures amb tota seguretat. Enguany estàvem convençuts que hi hauria una certa normalitat i per això vam passar a sis dies. No afecta tant tenir més dies o menys, sinó l'aplicació de les mesures. De fet, el festival té una estructura de presentacions internacionals, de distribuïdors asiàtics que volen que les seves produccions siguin a Vic com a punt de partida de la distribució, i cada cop, hi ha més distribuïdores catalanes i espanyoles, que distribueixen pel·lícules asiàtiques per sales o plataformes, que demanen la pel·lícula i que volen que es presenti a Vic. Per tant, la programació ens reclamava tornar als sis dies.

**- Aquest any s'ha canviat el cinema Vigatà per l'Atlàntida.**

- Per una banda, hi ha una sensació d'enyor perquè el Vigatà és un dels grans cinemes de Catalunya que segueix dins del nucli. És un desig que torni a obrir aviat. L'alternativa ha estat l'Atlàntida, que ens han acollit molt bé. Hem hagut d'adaptar les sales a les condicions d'un cinema professional. Guanyarem amb un espai, perquè és molt gran i aplicar les mesures de seguretat és més fàcil.



Durant l'entrevista amb Quim Crusellas. Foto: Adrià Costa

**- El festival combina números 1 de taquilla i cinema d'autor. Com passa a la cultura occidental, costa més trobar aquest cinema independent?**

- Sí. Si són pel·lícules amb una producció alta, i a la vegada tenen més difusió, és més fàcil veure-les. És un cinema que no és Hollywood. Malauradament moltes pel·lícules són desconegudes només per l'origen, és a dir, d'on venen. Per exemple, *Shock Wave 2* (<https://cinemaoriental.com/pelicula/shock-wave-2/>) que ha estat un èxit espectacular a la Xina o Hong Kong, però fins que no la passem al festival i després s'estreni a Movistar+, molta gent no la coneix. Evidentment hi ha un cinema independent asiàtic que no arribarà mai, ni per vies alternatives, ni paral·leles, però per això el festival té aquest vessant. I es poden veure films com *Wild Grass* (<https://cinemaoriental.com/pelicula/the-song-of-yue-curt-wild-grass/>) o *Number One* (<https://cinemaoriental.com/pelicula/number-1/>), films que són més independents i algun mitjà n'adquireix els drets. Com va passar amb la guanyadora de l'any passat, *Sheep without shepherd*, una pel·lícula xinesa petitona que va guanyar tots els premis del festival. Gràcies a aquest èxit, Movistar la va adquirir i la va estrenar. Aquesta funció de petit mercat, la va fent el festival d'una forma molt subterrània, però cada vegada més important. Hi ha pel·lícules de la que la gent en fa un seguiment perquè, però ara hi ha tanta producció visual que és difícil fer-ho. La gent ho busca en un altell com el festival que ha de seguir fent d'aparador.

**- Quines estrenes destacaria del festival?**

- Diria totes, però evidentment les pel·lícules a la Bassa tenen una comercialitat molt clara perquè són per agradar al gran públic. I de fet ho demostra que els cinc dies de projeccions estan plens. I a la secció oficial tenim pel·lícules interessantíssimes. Les millors pel·lícules del festival són en aquesta franja i perquè van a concurs. Hi ha des de *It's a summer film* (<https://cinemaoriental.com/pelicula/its-a-summer-film/>), *Butterflies*, *Number One*, o *Caught in time* (<https://cinemaoriental.com/pelicula/caught-in-time/>).

[noticia]66390[/noticia]

## - I de cinema infantil?

- El cinema infantil és encara més difícil de veure. Destacara sobretot *Nezha i el rei dels Dracs* (<https://cinemaoriental.com/pelicula/nezha-i-el-rei-dels-dracs/>) , amb la que inaugurarem el festival, i també *Tofu, el petit guerrer* (<https://cinemaoriental.com/pelicula/tofu-el-petit-guerrer/>) i *Manducàlia* (<https://cinemaoriental.com/pelicula/manducalia/>) . També recomanaria la franja de les 12 de cada dia, el cicle Akihabara, amb pel·lícules japoneses per adolescents, musicals, etc. Volem que els adolescents que han perdut o no han tingut l'hàbit d'anar a cine com a litúrgia, que l'aprenquin o el coneguin i el gaudeixin. El cap de setmana hem posat les pel·lícules més potents per al públic, com *The Eight Hundred* (<https://cinemaoriental.com/pelicula/the-eight-hundred/>) . En tot cas, cada pel·lícula té el seu públic i animo a submergir-se a la web i llegir les sinopsis i comentaris.

## - L'estrena mundial del festival és *Butterflies* (<https://cinemaoriental.com/pelicula/butterflies/>) , dirigida per Albert Ventura, un català resident a Taiwan. Una pel·lícula feta per un català manté l'essència de cinema oriental?

- El món és tan universal. *Butterflies* explica la història d'un país que oprimeix una regió més petitona i ho fa a través d'una història d'amor. El director fa un triple salt mortal. Però sí, l'essència és de cinema asiàtic. Té el to, la poètica la cadència, la sensibilitat i està plena de simbolismes amb el joc de les papallones. El fet que el director visqui allà, i s'hagi convertit en un taiwanès més, fa que la peli tingui un punt del director Wong Kar-wai per l'estilització de la imatge, però també una part més activista, que potser és més d'algun cinema occidental. Aquesta combinació fa que la pel·lícula sigui doblement interessant.



Quim Crusellas destaca la importància de la popularitat i la diversitat cultural del festival. Foto: Adrià Costa

**- Fa vuit anys que està en marxa la Secció Oficial a concurs, s'ha anat mantenint la xifra de llargmetratges?**

- Sempre estem entre divuit o dinou pel·lícules. Aquest any volíem projectar-ne divuit per la 18a edició, però hi vam afegir l'estrena internacional *Planet Prince 2021* (<https://cinemaoriental.com/pelicula/planet-prince-2021/>) , perquè els distribuïdors japonesos la volien a la secció oficial. N'hi ha que volen competir per la seva qualitat artística, i d'altres que no per si no guanyen res. A vegades, la indústria del cinema, amb aquests barems de comercialitat tan elevada, són molt competitius. Per sort quan el festival agafa un cert renom, tot això només passen a ser avantatges.

**- Durant la pandèmia i el confinament s'ha parlat d'una explosió de creativitat, s'ha notat en el cinema asiàtic? Hi ha hagut més producció?**

- D'una banda hi ha les pel·lícules independents que en reps moltes més. Aquest any, en el tret de sortida de les inscripcions hi ha hagut moltes pel·lícules, la majoria, independents. D'allà, n'acabes escollint dues o tres, ja que la majoria són per negociació directa. Abans de la pandèmia anàvem al mercat de cinema asiàtic de Hong Kong, es feia el seguiment del film i es negocia amb la distribuïdora asiàtica, espanyola o catalana. Enguany hi ha hagut més pel·lícules. Com bé dius, el confiança ha fet que la gent s'hagi concentrat més. I no només pel nombre de pel·lícules, sinó també per la qualitat. És un dels anys que més ens acostem a la programació que volíem. Una cosa és voler una estructura i l'altra és que la puguis. Per exemple, tenim *The Maid* (<https://cinemaoriental.com/pelicula/the-maid/>) . S'havia d'estrenar a Netflix i al final es farà després de l'estiu, després que nosaltres en fem un passi al festival.

## **"No podem perdre la popularitat i el nexa de cultures del festival"**

**- Ara parlava del paper de festival a l'hora de connectar distribuïdores i productores asiàtiques amb empreses catalanes. Està tot fet o que els queda per fer?**

- Ens falta molt. Hem d'anar a aprenent. I cada any ho fem més. Tenim un festival de cinema i la gent ve a gaudir d'unes pel·lícules i les activitats paral·leles. L'esperit Nits no s'ha perdut i per nosaltres és una petita obsessió. No podem perdre la popularitat i el nexa de cultures del festival. Hi ha una diversitat que hauria de ser un mirall per qualsevol altra activitat. La participació d'aquesta gent, associacions, entitats o institucions. Pel que fa a la funció de mercat, encara no tenim estructura per fer un mercat de cinema asiàtic paral·lel al festival o que hi vinguin els agents. Aquí ja venen directament els distribuïdors i nosaltres presentem les pel·lícules. Es fa una feina paral·lela que no és visible però molt eficient. I de fet, potser és el que hem de seguir fent. Que la gent vingui i vegi les pel·lícules com a públic, i no un apartat específic per a professionals. En els festivals populars com el nostre, la gent vol viure la sensació de ser al festival, a un lloc. Si es fa on line perd tota l'essència del Nits.